Ner 134

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 8 Listopada v. s. 1826 roku.

Wiadomości Krajowe.

St. Petersburg dnia 28 października.

(z Ruskiego Inwalida.)

Zawczora o południu po wszystkich wielkich ulicach tuteyszey stolicy w tryumfie wożone były chorągwie Perskie — wzięte nieprzyjacielowi w różnych utarczkach. Są to pierwsze trofea, pierwszych zwycięztw, któremi Naydobrotliwsza Opatrzność pobłogosławiła orężowi Cesarza Nikołaja. Wożone były przy odgłosie trąb, między dwoma plutonami półku kawalergardów. Chorągwie były trzy: *dwie* białe z wyobrażeniem lwa uśpionego i wschodzącego słońca, (tak zupełnie, jak na orderze perskim Lwa i Słońca), i *jedna* czerwona, na którey lew złoty, trzyma w łapie miecz dobyty. Na wierzchu każdego drzewca, rozpostarta ręka prawa.

Sankt-Petersburg dnia 30 października.

(z Gazety Senackiey.)

Przez naywyższe dyplomata pod dniem 22 października, nayłaskawiey mianowani kawalerami orderu ś. *Anny* 1szey klassy: jenerał major *Kuźmin* i jenerał major *Czeadajew*.

Przez naywyższe ukazy do Rządzącego Senatu pod dniem 11 października: radcy kollegialni mianowani radcami stanu: Hrabia Jakób *De Mezon*, naczelnik nogaycow, osiadłych w gubernii taurygkiey w powiecie melitopolskim, i baron Włodzimierz *Krone*, przeznaczony na pocztmistrza do *Tyflisu;* oraz przy zupełném uwolnieniu ze służby, w nagrodę sprawowania jey bez nagany, Jan *Lubański*, zostający w Departamencie Ministeryum narodowego oświecenia do szczególnych poleceń, i Krzysztof *Powało-Szweykowski*, będący w Ministeryum skarbu.

Radcy honorowi, przy zupełném uwolnieniu ze służby dla podeszłego wieku, otrzymali z naymiłościwszych względów pensye dożywotnie: *Łobanow* za 55 lat służby po 250 rubli, *Pieszkin* i *Sokołow*, za 42 lata i *Stiepanow* za 41 lat służby po 340 rubli; i *Ewstafjew* za 28 lat po 80 rubli na rok.

Po uznaniu przez Akademiją Sztuk odznaczającey się sposobności do rysunku i malarstwa historycznego, uczącego się w niey, jako ucznia postronnego, ze stanu ludzi uwolnionych, Alimpijego *Wasiljewa*, stosownie do przedstawienia Ministra narodowego oświecenia, naymiłościwiey rozkazano dać mu tytuł Artysty malarstwa 14 klassy, wykreślając razem z popisu podusznego.

D. 20 października, służący we własney J. C. M. kancellaryi, radca honorowy, *Durasow*, mianowany assesorem kollegialnym ze starszeństwem.

D. 21 października. Gubernator cywilny nowgorodzki, *Żerebcow*, uwolniony ze służby, a na jego mieysce naznaczony Gubernatorem Cywilnym nowgorodzkim rzeczywisty radca stanu *Denfer*.

D. 22 października, jenerał porucznik, *Emanuel*, mianowany dowódcą woysk na linii kaukazkiey i naczelnikiem obwodowym; na mieyscu jenerał majora Xiążęcia *Gorczakowa* 2go.

Wice-gubernatorowie, witebski *Filipow* i kałuzki *Ordin*, przeniesieni na też urzędy; *Filipow* do *Kazania*, *Ordin* do *Witebska;* na mieysce zaś ostatniego wice-gubernatorem w *Kałudze* mianowany rzeczywisty radca stanu, *Bezobrazow*, w dawnieyszey randze radcy stanu.

Były członek kantoru intendencyi dworu, rzeczywisty radca stanu, Nicefor *Puszkin*, do przeznaczenia na inne mieysce, przyłączony do heroldyi, z pobieraniem na rok po 1875 rubli, oprócz pobieraney pensyi dożywotniey.

Naczelnik okręgu tamożennego rewelskiego, radca kollegialny *Fon Smittin*, na własną prośbę uwolniony od obowiązku, a na jego mieysce naznaczony radca kollegialny *Howen*, urzędnik w departamencie handlu zewnętrznego.

Radca kollegialny, *Borozdzin*, naczelnik oddziału sierot woyskowych w sztabie osad woyskowych, na własną prośbę dla choroby, uwolniony ze służby, a na jego mieysce naczelnikiem oddziału mianowany urzędnik tegoż sztabu 8mey klassy *Pietrowski*.

Przez naywyższe ukazy do Kapituły orderów:

D. 16 października, assesor kollegialny, *Ołochow*, urzędnik tamożennego dozoru ryzkiego, w nagrodę za uratowanie 36 ludzi tonących, mianowany kawalerem orderu ś. *Włodzimierza* 4tey klassy.

D. 20 października. W nagrodę odznaczającey się gorliwością służby mianowani kawalerami: orderu ś. *Anny* 2giey klassy: dowódca okrętu Azowa kapitan 1szey rangi *Łazarew* 2gi i mayster okrętowy 6tey klassy *Stoke;* oraz orderu *ś. Włodzimierza* 4tey klassy: porucznik ekwipażu gwardyi, *Deszaplet*, za uratowanie tonącego kadeta.

D. 22 października. Główny dowódca pałacu Strelney i dóbr Jego Cesarskiey Wysokości Cesarzewicza i Wielkiego Xiążęcia Konstantego Pawłowicza, assesor kollegialny Teodor *Iwersen*, za gorliwą służbę mianowany, kawalerem orderu ś. *Włodzimierza* 4tey klassy.

W nagrodę gorliwey służby mianowani kawalerami orderu: ś. *Włodzimierza* 4tey klassy: *Bazankur*, podpółkownik 3go półku karabinijerów— ś. *Anny* 2giey klassy z brylantami: półkownik *Bacharławski:* 3ciey *klassy*, majorowie: *Wojewódzki* i *Pleski*, major *Naksary*, major *Prozorowicz;* sztabskapitani: *Krüwenkow* i *Jakowlew* i major Baron *Rozen* 1szy— Ober audytor 9tey klassy, *Bielajew*, za uratowanie tróyga dzieci w czasie pożaru w *Czuhajewie*, mianowany kawalerem orderu ś. *Włodzimierza* 4tey klassy — Za gorliwą służbę porucznik *Barkowski*, kawalerem orderu ś. *Anny* 3ciey klassy.

Przez naywyższe Ukazy J. C. M. do kantoru dworu d. 14 października, Panny Hrabianka *Senpri* i Baronówna *Dalhem*, mianowane freylinami Nayjaśnieyszych Cesarzowych.

Przez naywyższe reskrypta Cesarzowey Jeymości Maryi Fedorowny, pod dniem 22 sierpnia, za zezwoleniem Jego Cesarskiey Mości, przyjęte są do liczby Dam orderu *ś. Katarzyny*: Xiężna Alexandra Nikołajewna *Wołkońska*, wielkiego krzyża, brylantami ozdobionego; Prascewija Iwanowna *Musin-Puszkinowa*, małżonka admirała; Barono-

wa Marya Łoginówna *Albiedilowa*, małżonka Wielkiego Marszałka dworu; i Luiza Fedorówna *Alopeusowa*, małżonka zmarłego radcy taynego mnieyszego krzyża. (*R. I.*)

Ukazy okolne Rządzącego Senatu, ogłoszone w gazecie senackiey dnia 30 października:

1) D. 26 października 1826 z Igo Departamentu, o wykonywaniu przysięgi przez Ormian, w zdarzeniu nieobecności kapłana tego wyznania, w mieyscach urzędowych przed ich członkami.

2) D. 27 października 1826 z Igo Departamentu, o przecięciu działania Ukazu Senatu 2 grudnia 1815 roku o potrąceniach ze zdjętych przez Manifest uzyskań.

3) D. 29 października 1826, z Igo Departamentu, o przesyłaniu wiadomości o summach, użytych na reparacyą mieysc urzędowych.

Królewstwo Polskie.

Warszawa d. 11 listopada.

(z Gazety Warszawskiey).

Gdy teraz w kraju naszym coraz bardziey upowszechnia się starowny chów owiec, umieszczamy z *Izydy* następujący użyteczny wypis. *O kołowaciźnie owiec:* — „P. *Lübert*, właściciel trzody owiec w okolicy *Lissa* w Szląsku Pruskim, chcąc zapobiedz tey chorobie, naysurowiey zalecił owczarzowi i parobkom, aby strzegli się brać jagnięta za szyię, co zwykle czynią owczarze, przenosząc je z mieysca na mieysce. Utrzymuje on, że przez to nadwerężają się, albo przynaymniey osłabiają krwiste naczynia i żyły, zbiegające się w głowie owiec, i że to osłabienie staje się pierwszą przyczyną ich zawrotu. P. *Lübert* zapewnia, że odtąd, jak ściśle przestrzegano tey ostróżności w jego owczarni, albo rzadko która, albo żadna owca nie cierpiała pomienioney choroby. Przeciw teyże chorobie doświadczył P. *Rügen* następującego, w dzienniku *Pohla* zaleconego, sposobu. Odłączone jagnięta wypędzają się po *S. Janie* na pastwiska, gdzie codziennie przez kilka godzin zostawać mają, chociażby nie zbywało na paszy w stayniach; albowiem przekonał się P. *Rügen*, że to jest pomocne ich wzrostowi, i że przez to łatwiey i wcześniey nawykają do paszenia się na otwartém powietrzu. Po niejakim czasie udziela się owcom saletra i sól glauberska w następujących ilościach: na 100 sztuk daje się do lizania, raz co tydzień, zrana i wieczorem, po połowie za każdą razą, pół funta czyszczoney saletry, jeden i pół funta soli glauberskiey, zmieszaney z odrobiną soli kuchenney. Od tego czasu żadna owca nie chorowała na kołowaciznę w owczarni Pana *Rügen*. “

Austrya.

Wiedeń dnia 1 listopada.

(z Gazety Warszawskiey.)

Dnia 29 października, wieczorem o godzinie 6tey nastąpiły uroczyste zaręczyny Infantki *Donna Maria da Gloria*, Królowey Portugalii i Algarwii, z Jego K. M. Infantem *Don Miguel*, w obecności Nayjaśnieyszego Cesarza Jmci.

Mieysce J. K. M. *Maryi II*, zastępował wyraźnie do tego umocowany Królewsko-Portugalski Nadzwyczayny Poseł i Pełnomocny Minister przy J. C. K. Mości, Baron *Villa-Secca*. Jako uproszeni świadkowie, podpisali akt zaręczyn J. C. K. Mości Arcy Xiążęta Następca tronu, *Franciszek Karol*, *Karol* i *Józef*, kanclerz stanu i dworu Xiążę *Metternich*, i wice-hrabia *Rezende* nadzwyczayny poseł i pełnomocny minister Cesarza Jmci Brezylii przy Cesarsko Królewskim dworze.

Obecni temu obrzędowi byli: Xiążę *Trautmansdorff*, pierwszy W. Mistrz dworu; Hrabia *Czernin* W. podkomorzy, i papiezki internuncyusz *Ostini*.

Mieysce Królewsko-Portugalskiego sekretarza zastępował sekret[illegible]gacyi portugalskiey kawaler *Camara*; mieys[illegible] protokulisty C. K. rzeczywisty radca nadworny i tayny radca stanu Baron *Wacken*.

Prezburg dnia 25 października.

(*z teyże gazety.*)

Na wczorayszém 157mém posiedzeniu seymu węgierskiego, odczytano odpowiedź Cesarską na przełożenie seymujących, względem ofiarowaney na trzy następne lata kontrybucyi 4 milionow zł. ryńskich w monecie srebrney. N. Monarcha oświadczył w tey odpowiedzi, iż summa ta nie jest dostateczną do utrzymania potrzebnego etatu woyskowego, że zatém seymujący uczynić powinni ofiarę, odpowiednieyszą potrzebom publicznym; że zezwolić nie może na proszoną niedawno imputacyą: że zaległości kontrybucyi muszą bydź ściągane, gdyż dotychczas zastąpiono je innemi dochodami, które teraz mają bydź zwrócone; nakoniec zwrócił uwagę seymujących na pomnożoną ludność kraju, na wzrost przemysłu i handlu korzystnego, na przywileje, jakie już udzielił lub jeszcze ma udzielić, i z tych powodow żądał, aby przedmiot ten wzięto powtórnie pod narady.

Francya.

Paryż d. 26 października.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

W czasie, gdy Lord Cochrane w Marsylii bawił, wiele osób odwiedzało go, ale na wszystkie pytania, jakie mu względem jego wyprawy zadawano, odpowiadał bardzo ogólnie.

Zbierają w Paryżu składkę na kościoł protestanski w Bukareście, jedyny w całey Turcyi i niemający żadnego funduszu z powodu ubóstwa wyznawców.

Od kilku miesięcy zawiązało się pod przewodnictwem barona Stael, towarzystwo w celu pomnożenia szkółek niedzielnych, dla gmin wyznania reformowanego. W kilku departamentach zaprowadzono już te szkoły.

Donoszą z Barcellony pod dniem 18 października, że stojące tam woysko francuzkie otrzymało rozkaz do podwojenia ostróżności.

Jeneralna dyrekcya dróg, mostów i kopalni ogłosiła tabellę szyb górniczych, z których dawniey kruszce wydobywano a które zaniedbano w poźnieyszych czasach. Jeneralna dyrekcya kopalni wzywa publiczności, aby naśladowała przykładu anglików w Ameryce, i aby się gorliwiey zajęła odnowieniem tych kopalni, zwłaszcza, iż w skutku ulepszonych machin, i rozprzestrzenionych wiadomości górniczych, naypomyślnieysze wypadki można sobie obiecywać. W opuszczonych kopalniach wydobywano dawniey żelazo, złoto, srebro, ołów, miedź, cynę, żywe srébro, antymonium, witryol, siarkę i inne minerały.

P. Tissot wydał *historyczne pamiętniki o życiu i zgonie Talmy*. Udzielamy z nich wyjątek: Wiadomo że Talma często u Napoleona bywał i że go w wielu rolach starał się naśladować. Napoleon nie lubił na scenie deklamacyi i szarlataneryi. W ciągu rozmów z Talmą często przypominał o nadużyciach, jakich się aktorowie w poruszeniach i wykrzyknikach na scenie dopuszczają. Gdy razu jednego o roli Nerona w Brytaniku rozmawiali, rzekł Napoleon. „Chciałbym widzieć w twojey grze więcey walki złey natury z dobrem wychowaniem; życzyłbym także, abyś miał mniey poruszeń; podobnego rodzaju natury rzadko się wywnętrzają, częściey tłumią się w samych sobie. Z resztą nie mogę dosyć wychwalić prostoty i naturalności, do jakiey naprowadziłeś trajedyą. Osoby znakomite, bądź one winne swoje wyniesienie urodzeniu, bądź samym sobie, unoszą się wprawdzie namiętnie, lub zatapiają się w wielkich myślach, jednakże ich sposób mówienia powinien bydź prawdziwy i naturalny. My naprzykład rozmawiamy w zwyczaynym tonie rozmowy, a jednakże w tey chwili obadwa należemy do historyi.“ Roku 1806 grano u dworu trajedyę *Estera*. Nazajutrz znaydował się Talma, jak zwykle, na śniadaniu u Napoleona. Rozmawiano w obecności ministra spraw wewnętrznych Pana Champagny, o wczorayszey wystawie. „Ten Asverus, rzekł Napoleon do Talmy, był biednym Królem!„ A potém obróciwszy się do ministrą rzekł: „Czemże są żydzi dzisia? Jakież ich życie? Zday mi w tym względzie rapport.“ We czternaście dni po złożonym rapporcie, zwołał Rząd pierwsze zgromadze-

nie znakomitszych żydów, w celu ustalenia losu tego ludu, i zabezpieczenia mu we Francyi prawnego bytu.

Izby otwarte będą dnia 13 grudnia.

Bawiący tu młody Mauromichalis, otrzymał trzy listy od swoich krewnych. Wszystkie trzy donoszą o klęsce zadaney Ibrahimowi w prowincyi Maina w pierwszych dniach września.

Dnia 28 października.

(z Gazety Warszawskiey).

Ostatni obiad dyplomatyczny, na którym się Pan *Canning* znaydował, był u Hrabiego *Pozzo di-Borgo*, Posła Cesarsko-Rossyyskiego.

Jenerał *Boyer*, porzuciwszy służbę baszy egipskiego, wysiadł w *Tulonie* z głównym sztabem swoim. Lord *Cochrane* rozkazał okrętowi swemu, aby był w gotowości do dalszey żeglugi.

Panowie *Harcourt* i *Delavigne*, deputowani paryzkiego towarzystwa przyjaciół greckich, którzy przed kilku tygodniami udali się do Grecyi, przybyli d. 14 b. m. do *Tulonu*.

Zapewniają, że otwarcie posiedzeń obu izb nastąpi dnia 13 grudnia. Oprócz projektu do prawa o wolności druku, kodexu leśnego, kodexu karnego woyskowego, mówią jeszcze, iż wniesiony zostanie projekt o sądach przysięgłych, tudzież projekt tyczący się ustanowienia alimentów dla uwięzionych za długi. Dodaymy do tego prawo rachunków, budżet, i niektóre prawa administracyyne; a tak posiedzenie mieć będzie dosyć do roboty.

Pan *Ternaux* tak się przekonał o użyteczności sposobu chowania zboża w jamach, iż nie wahał się 4000 worów zboża, należących do miasta *Paryża*, zachować w swoich dołach, i zaręczyć, iż się nie zepsuje, a to za połowę pieniędzy, które dotąd za składy wydawano. Tym sposobem oszczędzi corok miasto naymniey 200,000 franków.

Opowiadają tu następującą anegdotę z życia zmarłego *Talmy*: Młody poeta *Wiktor B...* uczuł mocną skłonność do teatru, i niczego bardziey nie pragnął, jak zostać aktorem. W tym celu poszedł do *Talmy*, a gdy mu tenże zadał rolę do deklamowania, oddał ją z niepospolitą mocą i ogniem. *Talma* do łez wzruszony, przyrzeka mu pomoc w nowym zawodzie; lecz wkrótce zrywa się, i jak gdyby w zachwyceniu woła na młodzieńca: *Odeydź ztąd! Precz ztąd! Uciekay od niebezpieczney drogi, na którą cię zapędza niedoświadczenie! Pozostań na łonie rodziny swojey, na łonie społeczności! — Jak to?* zapytuje go przelękniony poeta. *Albożmię wstąpienie do teatru odłącza od wszystkiego? — Bez wątpienia*, odpowiada *Talma*; *bydź aktorem, jest to samo, co żyć za obrębem wszystkiego; a złudzenia nie wynagradzają starań i trosków życia takiego.* Młodzieniec obstaje przy swojém, *Talma* niechce go dłużey słuchać, pokazuje mu drzwi, i tym sposobem zmusza go do obrania innego zawodu. Poeta ten przestał wiersze deklamować i pisać, a dziś piastuje urząd zaszczytny i zyskowny.

ANGLIA.

Londyn dnia 25 października.

(z Gazety Warszawskiey.)

Gazeta *British Traveller* donosi, iż z rozkazu Ministrów Lord *Beresford* uda się dziś do Portugalii.

Z powodu pomyślnieyszych niż dotąd wiadomości o kopalniach mexykańskich, cena akcyy tuteyszych towarzystw górniczych znacznie się podniosła.

Przed niejakim czasem pewny ubogi człowiek w *Dublinie* oddał chorą swoję żonę do szpitala. W tydzień odbiera wiadomość, iż żona jego umarła i że powinien przysłać trunę. Przedał wszystko co miał, kupił trunę, i zaniósł do szpitala; wzięto ją przy bramie, i wkrótce z ciałem oddano. Pochowano zmarłą, i nie wyszło godziny, jak ów człowiek wróciwszy z pogrzebu, słyszy znajomy głos przy drzwiach, żądający wpuszczenia. Otwiera, i z przestrachu ledwo nie pada na ziemię, mniemając, iż uyrzał ducha swojey żony. Jakoż była to żona jego, która wyzdrowiawszy, wróciła ze szpitala do domu, a doniesienie o jey śmierci mylnie przysłano. Biedny mąż tak zachorował z przestrachu, iż go wkrótce do tego samego szpitala oddać musiano.

Znany *M'Gregor*, Kacyk kraju *Poyais*, który przed kilką laty żył po Xiążęcemu, znayduje się teraz w *Londynie*, nie mając ani grosza w kieszeni. Słychać, iż chce zebrać pieniądze na podróż do Kolumbii, do którey rości znaczne pretensye.

Pewny anglik, który się znaydował na woynie z Birmanami, powiada, iż kiedy Xiądz Birmański umrze, balsamują jego ciało, i woskiem pociągają, lakierują i pozłacają. Tak ciało stoi przez cały rok w domu, tyleż czasu w grabarni, nakoniec z rozkazu władzy duchowney bywa spalone w trunie, którą z daleka racami zapalają.

Gazeta wychodząca w *Filadelfii* umieściła następujący artykuł: „Kiedy tysiące nieczynnych robotników w Anglii nie ma sposobu do życia, tymczasem w *Filadelfii* wyroby bawełniane tak się powiększyły, iż nie można dostać potrzebney liczby tkaczów, robiących na warstatach parowych. Pewny fabrykant zapewnia, iż mógłby ich jeszcze przyjąć ze 40, gdyby wiedział, gdzie ich znaydzie. Nie braknie atoli tkaczów do ręczney roboty.“

Według listu z *Laguaira* pod dniem 7 sierpnia, jenerał *Bermudez*, dowodzący w *Cumana*, udał się w pochód dla zajęcia *San Fernando*, i działania przeciw *Paezowi*. Jenerał *Urdaneta*, Intendent w *Maracaibo*, kazał woysku swemu posunąć się. W *Laguaira* mniemano, iż oficerowie Jenerała *Paez* opuszczą chorągwie jego, skoro przyydzie do bitwy z woyskiém rządowém.

List z *Bagota* pisany dnia 18 lipca donosi, iż rząd Kolumbiyski pośle wkrótce milijon dollarów do *Londynu* dla wypłacenia dywidendy. *Boliwar* ma w sierpniu przybyć do *Bagoty*, i przywrócić zupełną spokoyność w prowincyi.

— *Dnia 27 października.* —

(*z teyże gazety.*)

Słychać, iż d. 20 listopada Król Jmć mową z tronu zagai obrady Parlamentu.

Lord *Ponsonby* udał się dnia 28 sierpnia z *Rio Janeiro*, stolicy Brezylii, do *Buenos-Ayres*. Mniemają, iż przybycie jego uprzątnie po przyjacielsku wszelkie zatargi między Brezylią a wspomnioną Rzecząpospolitą.

Odebrany tu list z *Buenos-Ayres* wyraża: „Eskadra brezyliyska krąży ciągle przed portem tuteyszym, a wypadek bitwy stoczoney d. 30 lipca między nią i eskadrą naszą, przyłożyć się może do ścisleyszego zamknięcia portu. Szczegóły tey bitwy są następujące: dnia 29 lipca zrana pokazało się przed portem 18 okrętów nieprzyjacielskich, jako to: 2 fregaty, 5 korwet, 4 bryganiyny, 6 szonerów i jeden mnieyszy statek. O godzinie 7mey większe okręty eskadry naszey podniosły kotwice, i strzelały do nieprzyjacielskich. Bitwa trwała półtory godziny. Nazajutrz o świcie obie eskadry były rozłączone, a nieprzyjaciel chciał ponowić bitwę w mieyscu, gdzie okręty dogodniey obroty swoje czynić mogły. Admirał nasz nie dał się do tego przymuszać, o wpół do 7mey zaczęła się nowa bitwa z wielką obustronną zaciętością. Tłumy ludu przypatrywały się jey z brzegów. Eskadra nasza miała 18 ludzi zabitych, a 30 ranionych. W liczbie ostatnich znayduje się przyjaciel Admirała *Browna*, waleczny kapitan *Espor*.“

TURCYA.

Stambuł dnia 16 października.

(z Gazety Warszawskiey.)

Zaciągają tu ciągle do regularnego woyska, i nie przestają ćwiczyć go w obecności Wielkiego Wezyra, Seraskiera, a bardzo często i samego Sułtana. Dnia 30 z. m. odprawiono wielkie woyskowe obroty przed Sułtanem na równi-

nie *Kiathana*, dnia zaś 13 b. m. odprawiono takież obroty na błoniach przy *Bujukdere* przed Sułtanem, który, po ukończonych ćwiczeniach, kazał woysku przeciągnąć przed swoim namiotem, i dać każdemu żołnierzowi po 12 piastrów gratyfikacyi.

Znaczne powiększenie wydatków dla utrzymania woysk nowo wystawionych, spowodowało rząd do wyszukania nowych źródeł zasiłków na ich opędzenie. W tym celu nałożono niedawno na wszystkie kramy w mieście opłatę 5, 10 i 15 parów na dzień, w stosunku ich wielkości, położenia i przeznaczenia, i utworzono oddzielne bióro pod dozorem Nisam-Agassego, do zbierania i administrowania temi pieniężnemi wpływami, jedynie na utrzymanie regularnego woyska przeznaczonemi. Drugie rozporządzenie wydane i ogłoszone pod dniem 30 z. m. ponawia dawnieyszy zakaz dla Rajasów (niemahometańskich poddanych) noszenia sukień w jasnych farbach, żółtych pantofli, i przywłaszczania sobie tych znaków odróżnienia, które jedynie służą Muzułmanom.

Przybyły tu niedawno Perski Ajent *Daud Chan*, Ormianin, który już dawniey wysłany był do Francuzkiego dworu z dyplomatycznem poselstwem, odwiedził dnia 28 z. m. Ministrów Porty. Dnia 4 b. m. przybył tu Poseł Chana *Bucharyi*, i przywiózł z sobą podarunki przeznaczone dla Sułtana; nazajutrz posłano mu kosztowne futro, w które ubrany oddał dnia 6 b. m., w towarzystwie swojego orszaku, złożonego z sześciu znakomitych Bucharskich podróżnych i licznych służących, wizyty Tureckim Ministrom. Udaje się on do *Mekki*, i życzył sobie, przed rozpoczęciem swojey pielgrzymki, złożyć hołd Sułtanowi jako Kalifie.

Z powodu ciągłych północnych wiatrów nie odebraliśmy tu żadney wiadomości z Morei i Archipelagu. Z wyprawy Lorda *Cochrane*, oczekiwaney z takiém utęsknieniem od Greków, zawinął do *Napoli di Romania* dotąd jeden tylko parowy okręt, *Persévérance*, pod Kapitanem *Hastings*,

Flotta Kapitana Baszy stanęła po ostatnich bitwach, stoczonych w połowie miesiąca września z flottą Grecką, w okolicy *Tenedos*, i miała otrzymać rozkaz powrócenia do stolicy, gdyż całą przeszłą zimę przepędziła na morzu, a wiele okrętów potrzebuje znaczney naprawy. Od stoczenia pomienionych bitew, w których korzyść była zawsze przy Turkach, Grecka eskadra wcale się nie pokazała; jednakowoż głoszą, iż 6 Spezyyskich okrętów dobrowolnie się odłączyło, aby prowadzić korzystnieysze rzemiosło morskiego rozboju przeciw zagranicznym kupieckim okrętom.

Od granic tureckich dnia 22 października.

Donoszą z *Zante*, iż Kapitan Basza wysadził znowu woysko na wyspę *Samos*, i że nowa wyprawa Egipska z *Alexandryi* przybyła już do brzegów Morei. Te jednak wiadomości potrzebują jeszcze potwierdzenia.

List z *Messyny* pod d. 30 września wyraża: — „Od czasu, jak d. 19 b. m. powtórnie nie pozwolono Lordowi *Cochrane* zawinąć do tuteyszego portu, nie mamy o nim dalszey wiadomości. Niektóre okoliczności zwróciły uwagę publiczności i władz mieyscowych na powtórne zjawienie się tego lorda. Krąży on już od dwóch miesięcy na środziemném morzu z jednego mieysca do drugiego; na okręcie jego znayduje się kilku wygnańców neapolitańskich i sycyliyskich; on sam ukrywa się pod obcém nazwiskiem. Zdaje się, iż usiłował weyść w tayne związki z niektóremi mieszkańcami tey wyspy, znanemi z rewolucyynego sposobu myślenia. Wszystko to pokrywa jeszcze zasłona, która wkrótce zapewne zdjęta będzie. To pewna, iż w planach lorda *Cochrane* musi bydź coś chwiejącego się."

Hiszpanija.

Madryt d. 16 października.

(z Gazety Warszawskiey.)

Od kilku dni wystąpiła na prawey nodze Króla naszego czerwona plama wielkości piastra, i chociaż Monarcha żadnego z powodu jey nie doznaje bolu, jednakże lekarz *Castello* radził wezwać dla narady kilku tuteyszych lekarzy; inni atoli lekarze Królewscy sprzeciwili się temu, z obawy, aby Króla nie nabawić niespokoyności.

Pan *Casaflores*, poseł nasz przy Dworze Lizbońskim, doniósł rządowi tuteyszemu, iż oficer konstytucyyny, nazwiskiem *Mancha*, zebrał 30 kilku zbiegłych żołnierzy hiszpańskich na granicy Portugalskiey, celem wzniecenia powstania w Hrabstwie *Nuella*.

Rząd nasz odebrał wiadomość, iż Anglicy powiększyli woysko swoje znaydujące się na okrętach przy uyściu *Tagu*, wynoszące dotąd 7,000 ludzi, tudzież osadę w *Gibraltarze*.

Ministrowie nasi zostają w kłopocie, nie mogąc zaspokoić pretensyy algierczyków, którzy się pokazali przy brzegach Katalonii.

Niderlandy.

Bruxella d. 28 października.

(z Gazety Warszawskiey).

Pierwsza Izba stanów powszechnych przyjęła na wczorayszey sessyi adres odpowiedni na mowę Królewską, który jey druga Izba przysłała. Słychać, iż dziś Deputacya obu Izb poda Monarsze ten adres.

Zaraźliwa choroba zaczyna także grassować w *Harlingen*, gdzie potrzeba było ustanowić Kommissyą dla wsparcia chorych. Podobną Kommissyą musiano utworzyć w *Leuwarde*.

Niemcy.

Od brzegów Menu d. 30 października.

(z Gazety Warszawskiey.)

Seym w *Darmstadt* nie tak prędko się ukończy. Według planu tamecznego rządu, stałe podatki nie mają przewyższać połowy dochodów krajowych.

Pan *Wedel* podał do Hamburskiego Korrespondenta następujące oświadczenie: „Po przesłanych przeze mnie, dnia 19 i 31 maja r. b. do Królewskiey admiralicyi w *Londynie* i do Królewskiego towarzystwa umiejętności w *Berlinie*, pięćdziesięciu twierdzeń z systematu mojego, zgodnego z naturą ziemi, przeciw czemu żaden z astronomów lub matematyków całego świata nic gruntownego zarzucić nie zdoła, teraz dnia 14 października, zrobiłem ważne odkrycie, iż ziemia, prócz dwóch horyzontalnych obrotów, ma jeszcze ruch trzeci, od nich wcale niezawisły, 90 stopni ku szeregowi znaków niebieskich wynoszący, który cała ziemia, w kierunku środkowey prostopadłey linii, z północy ku południowi, po każdém solstycyum, na przemian wznosząc się lub pochylając, odbywa; gdy w czasie 20 lub 21 dni każdego solstycyum codziennie $4\frac{1}{2}$ stopni pół środkowego horyzotalnego obrotu dokonywa; wiele dotąd zagadką będących zjawisk łatwo przez ten trzeci obrót objaśnić można, czego nikt zaspokajającym sposobem uskutecznić nie mógł; lecz nadto, znawcy przez ten sposób rozwiązać potrafią dokładnie spór niedawno wszczęty między Królewskiemi Astronomami *Brinkleyem* i *Pondem* o *parallaxę niektórych gwiazd stałych.*"

Pokazują teraz w Szwaycaryi słonia Bengalskiego, dla którego bramy mają bydź za niskie, a ulice za ciasne.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 134.

Wilno dnia 8 Listopada v. s. Roku. 1826.

Z przyczyny dostrzeżonego nieporządku w rachunkach Izby Skarbowey Grodzieńskiey, i z uwagi na znaczny niedostatek skarbowey summy, dla jey zabezpieczenia, na majątkach okazujących się w tém winnymi członków tey Izby, na skutek Rozkazu Jego Cesarskiey Wysokości Cesarzewicza i Wielkiego Xięcia Konstantego Pawłowicza, oraz zaleceń P. Ministra Skarbu, uczyniona po całém Państwie publikata, o zrobienie niezwłócznie naywiernieyszego wyszukania, a zatém o odkrycie majątkow, i własności ruchomey i nieruchomey, a także pieniężnych kapitałow i dokumentow na nie, służących członkom Izby Skarbowey Grodzieńskiey, a mianowicie: Wice-Gubernatorowi Konstantemu Maksimowiczowi; Sowietnikom: Antoniemu Symonolewiczowi i Wincentemu Styczyńskiemu; także gubernialnym: Kontrolerowi Antoniemu Faleńskiemu, i Podskarbiemu Janowi Zachowi; również Assesorowi Antoniemu Krupowiczowi; a zatém dla skutecznego uzyskania czegokolwiek z wyżey wyrażonego, od Litewsko-Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, azali nie wie kto o majątkach, własności, kapitałach, dokumentach i debitorach pomienionych osob, i jeżeli będzie wiadomo, dla zabezpieczenia więc skarbowego interessu, obowiązuje się każdego donieść o tém Rządowi; w przeciwném zaś zdarzeniu, jeśliby który wiadomy dłużnik pomienionych członków, albo mający jakiekolwiek tranzakta, umowy i t. d. tyczące się ich należności, nie doniesie, po odkryciu tego przez środki stosowne, każdy ściągnie na siebie niechybną odpowiedzialność, za utajenie czegokolwiek do uzyskania na zadosyćuczynienie skarbowi należnego. Dnia 2 nowembra 1826 roku.

Sekretarz Piotr Ludochowski.

---

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym Karolowi Grotkowskiemu Majorowi woysk Pol. utrzymującemu fundusz ewikcyi uległy, Pawłowi Stryjeńskiemu Majorowi woysk Pol., Marcellemu Pruszakowi, Konstancyi Kostyckiey Kapitanowey woysk Pol., Kazimierzowi Strzałkowi Szambel. b. dworu Pol., sukcessorom zeszłego Tadeusza Chomińskiego Chorążego Zawileyskiego, oraz sukcessorom Karola Rykmana lub stopnia ich nabywcom, tudzież wszystkim dalszym kredytorom i pretensorom do funduszu zeszłego Zygmunta Grotkowskiego v. Marszałka Ptu Wiłkom. stosunki uściełającym, pozew przed Sąd Ziemski Ptu Wiłkom. na kadencyą oktobrową lub po niey następującą z powództwa Ur. Karoliny z Engelhardow Grotkowskiey Majorowey woysk Pol.. która w referencyi do remissy i dalszych dowodow w sprawie złożyć się mających pozywa o to: dekretem remissyynym Sądu Ziem. Wiłkom. w roku 1810 junii 30 dnia nastałym na fundusz wszelki ziemny i summowy po zeszłym Zygmuncie Grotkowskim pozostały, w celu usatysfakcyonowania wszystkich kredytorów i pretensorow, Sąd Taxatorsko Exdywizorski przeznaczony został; który w roku tymże do majątku Bobordziow w komplecie zjechawszy, przez dekret układowy augusta 5 dnia ogłoszony, cały fundusz i tenże majątek po zeszłym Zygmuncie Grotkowskim pozostały w administracyą zajął, tudzież właściwe postanowienia pierwszemu zjazdowi przepisał, między tém za dług skarbowi należny na majątek Bobordzie Ukazem Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu w roku 1811 9bra 11 wyszłym, zaprzeczenie nałożono, z powodu czego dzieło Sądu Exdywizorskiego wstrzymane zostało, a gdy żałująca Grotkowska, nabywszy stopnia wielu kredytorów, w ich dobie znaczną pretensorką do funduszu zeszłego Zygmunta Grotkowskiego dopiero zostając, usatysfakcyonowaną dotąd nie jest, z tego względu i racyą przemiany urzędników, o wyznaczenie nowych przychodząc następne wnosi żądania: Na wypełnienie remissy w roku 1810 junii 30 dnia nastałey urzędników zapisać, i onym wskład teyże remissy w majątku Bobordziach niezwłocznie czynność Sądu Exdywizorskiego kontynuować, żałcey satysfakcyą dopełnić, expensa sądzić nakazać, oraz właściwe prawidła przepisać.

Roku 1826 miesiąca 8bra 15 dnia. Woźny świadczę iż kopiją niniejszego pozwu z autentykiem zgodną w sprawie W. Karoliny Grotkowskiey Majorowey woysk Pol., WW. Karolowi Grotkowskiemu Majorowi woysk Pol. w majętności Bobordziach Karolinem zwanych, Pawłowi Stryjeńskiemu Majorowi woysk Pol., Marcellemu Pruszakowi, Konstancyi Kopyckiey Kapitanowey woysk Pol., Kazimierzowi Strzałkowi Szamb. b. dworu Pol., jednym jako osiadłym oczewisto w ręce, drugim jako nie mającym osiadłości ziemskiey do drzwi Sądowych przybiwszy, podałem i o rozprawie przed Sądem Ziemskim Ptu Wiłkomierskiego w kadencyi oktobrowey zawiadomiłem.

Felicyan Andruszkiewicz Woźny Ptu Wiłkom.

Roku 1826 mca października 15 dnia przed Aktami Grodz. Ptu Wiłkom. stawając obecnie Woźny w górze wyrażony relacyą podanego pozwu urzędowie zeznał.

Przyjąłem Grodzki Wiłkomierski Rejent Rafał Fabrycyusz.

Dozwolono drukować dnia 5 listopada 1826 roku, Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

---

1 Wedle Ukazu Jego Imperatorskiey Mości Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Rafałowi Węcławowiczowi Podkomorzemu dobra Norwidpol trzymającemu, Bazylemu Iwanowiczowi, Krasno Miłaszewiczowi Aktualnemu Taynemu Sowietnikowi i Kawalerowi lub jego sukcessorom, JO. Xięciu Jmci Franciszkowi Sapieha, albo od Jego przelew mającym Wojewodziney Chmarzyney, lub jey sukcessorom, Marszałkowi Chmarze, Marszałkowi Bułhakowi, Marszałkowi Antoniemu Wańkowiczowi czyli jego sukcessorom, Marszałkowi Swieżyńskiemu, Szambelanowey z Swieżynskich Butrymowiczowey lub jey sukcessorom, Rochowi Sygietyńskiemu Tytularnemu Sowietnikowi i Kawalerowi za przelewem Władysława Zawadzkiego, Rotmistrzowi Kazimierzowi Juchnowskiemu, Porucznikowi Janowi Mackiewiczowi za dług z obligu JW. Jenerała Grabowskiego, czyli jego sukcessorom albo nabywcom, Helenie z Kuncewiczow Aramowiczowey, Prezydentowi Kasprowi Skirmuntowi, sukcessorom Adama Skirmunta Podkomorzego, Pawłowi Januszewiczowi, Józefowi Milkiewiczowi, Bonifacemu Krassowskiemu, Joachimowi Mokrzeckiemu, Łapinkiewiczowi, Barbarze z Kamińskich Szumskiey, Komornikowi Bobrowiczowi, Szatałowemu Horodniczemu lub jego sukcessorom, Bogdaszewskiemu Deputatowi, Mikołajowi Haydukiewiczowi, Podleckiemu, Sierkowemu, Wołkowi Kapitanowi, Galimskiemu, Sliwińskiemu, i Pleskiemu Nadwornemu Sowietnikowi, jakoteż starozakonnym Lozerowi, Leybkowi, i Ickowi Hesselowiczowi, oraz dalszym wszystkim kredytorom i pretensorom lub ich sukcessorom gdziekolwiek zamieszkałym od żał. Norwida mającym wydane różne obligi, zapisy i rewersa do daty 1815 roku marca 6 dnia, to jest do czasu wybycia onego z kraju Rossyyskiego i zaintabulowania czyli wniesienia do Akt Ziem-

skich Mińskich imieniem jego na taxę i exdywizyą oświadczenia. Pozew przed Sąd Główny Departamentu 2 Gubernii Minskiey z Instancyi Jana Norwida b. Sędziego Prezydującego Powiatu Borysowskiego, a teraz Urzędnika służby ogólney w Komissyi Rządowey przychodow Skarbu i Komissarza do szczególnych poleceń JO. Xięcia Ministra Skarbu Królestwa Polskiego Dziedzica Dobr Norwidpol i Szmaki w Minskiey i Mohylewskiey Gubernii położonych, w rzeczy o to: Iż gdy przez wyrok Rządzącego Senatu na dniu 24 januaryi 1824 roku zapadły, Dekret Sądu Głównego z daty 20 apryla 1822 roku w sprawie żałującego delatora z wyżey cytowanemi wierzycielami zatwierdzający, zastrzeżonem zostało dla tegoż Norwida prawo wznowienia zapotrzebowania Exdywizyi nie tylko nad dziedzicznemi jego dobrami Norwidpola w Minskiey Gubernii położonemi, lecz i nad majątkiem drogą sukcessyi przypaśdź mogącym, żałujący przeto Delator po ustałym już życiu matki swey Brygidy z Swieżyńskich Norwidowey, stawszy się dziedzicem i samojednym sukcessorem folwarku Szmakow w Mohilewskiey Gubernii w Bychowskim ptcie sytuowanego, stosownie do wyż cytowanego JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Rządzącego Senatu Petersburskiego wyroku i Ukazu oraz do Dekretu Mińskiego Głów. Sądu i zapisanego w Aktach Ziem. Mińskich pod dniem 6 marca 1815 roku i 27 maja 1824 zaniesionego na Sądzie Głów. Miń. Oświadczenia, oraz odzownie do dalszych dowodow w toczącym się processie składanych i złożyć się mających, oddawszy dobra Norwidpol z wsiami Torhuny, Trussy i Zaborze, przeniesione w Mińskiey Gubernii w Ptcie Borysowskim, oraz folwark Szmaki w Mohilewskiey Gubernii w Bychowskim powiecie położone, celem kontynuacyi toczącego się processu exdywizyynego, pozywa obżałł. w tym pozwie wyjaśnionych JOO. JWW. i WW. kredytorów i pretensorów oraz ich sukcessorów, i jakiegokolwiek bądź tytułu nabywców przed Sąd Głów. Miński Departamentu 2go spraw cywilnych w prośbach: przeznaczenia taxy i exdywizyi, wyznaczenia na te akta Urzędników, przepisania onym reguły Sądowi exdywizorskiemu zwyczayney, polecenia ściągnienia kalkulacyi i weryfikacyi z posiadanych funduszów i domierzenia satysfakcyi dla wierzycieli sposobem wieczystey taxy i exdywizyi, jakoteż rostrzygnienia tego wszystkiego podług prawa, co przy wniesieniu sprawy żądaném będzie.

Roku 1826 mca 8bra 20 dnia, Woźny niżey wyrażony świadczę, iż dwie kopije takowego pozwu w sprawie WJPana Jana Norwida b. Prezyden. Sądu powiatowego Borysowskiego, jedną WJPanu Mikołajowi Haydukiewiczowi Sędziemu Granicz. Ptu Mińskiego, drugą WJPanu Janowi Łapinkiewiczowi nadwornemu Sowietnikowi, oczewiście w ręce w mieście Mińsku we własnych ich domach przed Sąd Głów. Departamentu 2go Gubernii Mińskiey podałem. Dat ut supra. Bartłomiey Birulla Woźny Sądu Gł. 2go Depar. Guber. Mińskiey.

Roku 1826 8bra 20 dnia, Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Ptu Mińs. stanąwszy osobiście JPan Woźny wyżey wyrażony takową relacyą podanego pozwu zeznał, i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał, przyjąłem i że jest w Xięgach świadczę. Leonard Bartoszewicz Z. Ptu Miń. Regent.

Wypis z xiąg Ziemskich potocznych Powiatu Mińskiego.

Roku 1826 miesiąca oktobra 20 dnia. Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Ptu Mińsk. stanąwszy osobiście JP. Woźny niżey wyrażony relacyą podanego pozwu zeznał i to swe zeznanie w protokule aktykacyow i zeznań własną ręką podpisał, którey wyrazy takowe: Roku 1826 miesiąca oktobra 20 dnia. Woźny niżey wyrażony świadczę, iż dwie kopije takowego pozwu w sprawie W. JP. Jana Norwida b. Prezyd. Sądu Ptu Borysowskiego jedną W. JP. Mikołajowi Haydukiewiczowi Sędziemu Gran. Ptu Mińsk., drugą W. JP. Janowi Łapinkiewiczowi nadwornemu Sowietnikowi oczewiście w ręce w mieście Mińsku we własnych ich domach przed Sąd GłównyDepartamentu 2go Gubernii Mińskiey podałem; Dat ut supra, u tey relacyi podpis woźnego takowy: Bartłomiey Birulla Woźny Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Mińskiey, jakowa relacya po zeznaniu JP. Woźnego jest do xiąg Ziemskich potocznych Ptu Mińskie wpisana, a z nich i ten wypis tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziem. Ptu Mińsk. stronie potrzebującey jest wydan.

Zgodno z xięgami Leonard Bartoszewicz Ziem. Ptu Mińsk. Regent.

Roku 1826 mca 8bra 23 dnia. Woźny niżey wyrażony świadczę iż kopią takowego pozwu w sprawie W. JP. Jana Norwida b. Prezydenta Sądu powiatowego Ptu Borysowskiego JW. Rafałowi Węcławowiczowi Podkomorzemu oczewisto w majętności Norwidpolu w Pcie Borysowskim leżącey, przed Sąd Główny Departamentu 2go Gubernii Mińskiey podałem, a dla uwiadomienia dalszych pozwanych przed tenże Sąd Głowny zaadcytowanych ninieyszym pozwem przez Gazetę Kuryera Litew. zawiadamiam. Dat ut supra.

Bartłomiey Birulla Woźny Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Mińskiey.

Roku 1826 miesiąca oktobra 25 dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskiemi Ptu Borysow. stawając osobiście JP. Woźny wyż wyrażony takowy kwit relacyyny podanego pozwu ustnie zeznał. Przyjąłem Bogusław Giedroyć Regent Ziem. Ptu Borysow.

Wypis z xiąg Ziemskich Potocznych Powiatu Borysowskiego.

Roku 1826 miesiąca oktobra 25 dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskiemi Ptu Borysow. stawając osobiście JP. Woźny niżey wyrażony kwit relacyyny podanego pozwu ustnie zeznał, którego brzmienie takowe. Roku 1826 miesiąca oktobra 23 dnia. Woźny niżey wyrażony świadczę iż kopią takowego pozwu, w sprawie W. JP. Jana Norwida b. Prezydenta Sądu powiatowego Ptu Borysowskiego JW. Rafałowi Węcławowiczowi Podkomorzemu oczewisto w majętności Norwidpolu w Pcie Borysowskim leżącey przed Sąd Główny Departamentu 2go Gubernii Mińskiey podałem, a dla uwiadomienia dalszych pozwanych przed tenże Sąd Główny zaadcytowanych ninieyszym pozwem przez Gazetę Kuryera Litewskiego zawiadamia. Dat ut supra. U tey relacyi podpis Woźnego takowy Bartłomiey Birula Woźny Sądow Głównych 2go Departamentu Gubernii Mińskiey

która ta relacya po zeznaniu jest w Xięgi Ziem. potoczne Ptu Borysowskiego przyjęta i wpisana, a z nich i ten wypis teyże datty pod pieczęcią Urzędową tegoż powiatu stronie jest wydan.

Zgodno z xięgami. Bogusław Giedroyć Regent Z. Powiatu Borysowskiego.

Dozwolono drukować dnia 5 listopada 1826 roku. Cenzor Symon Zukowski.

Nowe dzieła.

1. W Xięgarni XX. Pijarów na ulicy Dominikańskiey, u A. Zołkowskiego, są następne dziełka:

Pamiętniki o woynie hiszpańskiey, roku 1808, 1809, 1810, 1811, przez Pana *De Naylies*, Sztabs-oficera gwardyi, przekład z francuzkiego, 8 Wilno 1826 . . . . . . sreb. kop. 70.

Nauka Obyczajowa, 8 w Wilnie 1826 k. 12½.

Ballady i powieści, 12 Wilno 1826 kop. 30.

Mendog Król Litewski, romans p. J. G. S. napisany, 12 Wilno 1825 . . . . kop. 30.

Powieści moralne, tłumaczone z fran. p. Klarę Zołkowską, 8. w Wilnie 1825, (na pięknym papierze) . . . . kop. 50.

Zuma czyli odkrycie Chiny, oraz Zenejda (z dzieł P. Genlis), z fr. 8, w Wilnie 1825 k. 20.

Historya astronomii krótko zebrana p. M. de Laplace, z franc. p. W. Karczewskiego, 8. w Wilnie 1825 . . . . kop. 45.

O kometach p. W. Karczewskiego, 8 w Wilnie 1826 . . . . sreb. kop. 35.

Historya początku i postępow poezyi w rozmaitych jey rodzajach, napisana p. Browna, z fran. p. Jurkowskiego, 8. Wilno 1825 . . kop. 35.

---

1 Przeciw umieszczoney w gazecie Kuryera Litewskiego awizacyi W. Stanisława Okrasimskiego Sędziego Granicznego, iż on chce wyprzedać schedę w Powiecie Szawelskim we wsi Kliszach jaka jemu dekretem Ziemskim Wileńskim w roku teraznieyszym 30 junii ogłoszonym z majątku niżey podpisaney sposobem Exdywizyi wydzieloną została, czuje się bydź obowiązaną Publiczność ostrzedz, ażeby o takową schedę z W. Okrasimskim, jako też i o dalsze z innemi kredytorami nikt w żadne układy nie wchodził, ponieważ W. Okrasimski i wielu innych z takowego Dekretu Ziemskiego choć pouzyskiwali rekognicyje i lokacyje, a te są pod appelacyą, którey nie odstąpię, przeciw więc projektowi wyprzedaży W. Okrasimskiego, W. Stęgwilly, W. Hilaremu Umiastowskiemu, W. Hekla kupca Kowieńskiego, W. Malewskiemu Regentowi Kommissyi Radziwiłłowskiey, tudzież Kossowey, Michałowskiego Antoniego, i Puciłowskiego, W. Kossobudzkiemu, które już nastąpili protestuje, i że o Inwalidacyą onych czynić będę zapowiadam. Marya z Xiążąt Sapiehow Puzynina Starościna Szaternicka.

Dozwolono drukować dnia 5 listopada 1826 roku Cenzor Symon Zukowski

---

3 Z powodu ostatniego kwartału Żałoby po Nayjaśnieyszym Cesarzu Wszech Rossyy Alexandrze Pawłowiczu, wszelkie Maskarady, Reduty i tańce z muzyką wstrzymują się do ukończenia takowey Żałoby; a chociaż w gazecie Kuryera Litewskiego w N. 131 doniesiono o Maskaradzie w dniu 7 teraźnieyszego miesiąca dać się mającey na dochod Dobroczynności Wileńskiey, takowe doniesienie odwołuje się z Rozkazu Wyższey Zwierzchności.

2 Z rozporządzenia Wyższey Zwierzchności będzie się zbijać część murów Uniwersytetu. Zyczący podjąć się takowego zbicia mają się stawić z prawną ewikcyą na posiedzenie Rządu tegoż Uniwersytetu d. 9 teraznieyszego listopada o godzinie 11tey zrana. O warunkach zaś do takowego podradu dowiedzieć się można w Kancellaryi Uniwersytetu

Sekretarz Norbert Jurgiewicz.

---

2 Handel Cukierny po zeszłym Tomaszu Kuntzu ze wszelkim porządkiem i rekwizytami, oraz naczyniami, jest do sprzedania, przeto ktoby sobie życzył, czy to nabyć ony na wieczność, czy też w arędzie ony utrzymywać, niech raczy zgłosić się do aktorki domu pod N. 15 naprzeciw Obwachtu w Miescie Wilnie położonego.

---

2 Ktoby sobie życzył za małą cenę nabydź teraz w jesieni lub na wiosnę, młodych drzewek sadowych już owoce rodzących, jako to: jabłonek, gruszek, śliwek, wiśń, trześń etc. różnego gatunku, wielkości i ilości; ten niech się raczy zgłosić do W. Jmci Pana Ostrowskiego mieszkającego w domie własnym na Zieloney ulicy pod N. 77, naprzeciw Kurlandzkiey Drukarni w Mitawie.

---

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew Edyktalny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w mieście Wilnie sądzący się z instancyi Ur. Jana Dragatta Starosty Streypuniskiego, UUr. Józefowi Wrzosce, Franciszkowi Łukomskiemu, oraz dalszym wszelkim pretensorom do massy funduszów żałł. pod konkurs oddanych, a zaś UUr. X. Xaweremu Lackiemu Prob. Turgiel. Admin. o summę zł. 7,000 za obligiem, Piotrowi Kobylińskiemu Szamb. i sukcessorom jego o summę czer. zł. 1,246 za obligiem, Janowi Zagurskiemu Adw. o czer. zł. 50 za obligiem, Józefowi Jurkiewiczowi Rot. o czer. zł. 90 za obligiem; Stanisławowi i Piotrowi Buynickim Podstol. Poll. o summę zł. 444,820, Pleskaczewskiey i Ryłłowey, cum titulo et honore lub sukcessorce o summę 1,050 czer. za dekretem; jako debitorom do massy konkursowey wynosi się w prośbach: znikczemnienia pretensyy p. obżał. niesprawiedliwie zastosowanych, sądzenia do massy summ wykazanych z wypadającemi procentami, doliczenia expensów prawnych, i decydowania o co proszoném będzie.

Roku 1826 mca 8bra 29 dnia Woźny świadczę, iż kopiją tego Edyktalnego pozwu z instancyi Ur. Jana Dragatta Starosty Streypuniskiego UUr. Józefowi Wrzosce, Franciszkowi Łukomskiemu i dalszym pretensorom, oraz X. Xaweremu Lackiemu Prob. Turgiel. Admin., Piotrowi Kobylińskiemu Szam. i sukcess., Janowi Zagurskiemu Adwokatowi, Józefowi Jurkiewiczowi Rotm., Stanisławowi i Piotrowi Buynickim Podstolim Połł., Pleskaczewskiey i Ryłłowey przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski funduszów Jana Dragatta Star. w mieście Wilnie sądzący się, do gazety Kuryera Lit. i do drzwi Sądowych przybiłem, i podałem. Józef Staszkiewicz Woźny Ptu Wileńskiego.

Roku 1826 mca oktobra 30 dnia, przed Aktami Grodzkiemi Ptu Wileńskiego stawając obecnie Woźny wyżey wyrażony relacyą pozewną zeznał.

Przyjąłem Regent Onufry Horodeński.

Dozwala się drukować. Wilno 3 listopada 1826 roku, Cenzor Symon Zukowski.

)3

3 Podaje się do wiadomości publiczney, iż Loterya fantowa, ogłoszona w Gazecie N. 39, wkrótce ma bydź ciągnioną w domu Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności; pozostające jeszcze w niewielkiey liczbie bilety do sprzedania znaydują się: w sklepie ubogich Domu Towarzystwa, u Pana Szulca Podskarbiego Towarzystwa mieszkającego w domu własnym przy ulicy Niemieckiey i w handlu Pani Tekli Fiorentiniowey przy ulicy Zamkowey.

---

3 Sąd Ziemski Powiatu Nowogrodzkiego wzywa niegdyś Kommendanta Litewskiego Ułańskiego Pułku teraz Generał Majora i Kawalera Czeczeńskiego do wysłuchania Dekretu Sledztwiennego z odstawnemi Majorami Stańkiewiczami 17 julii 1824 roku oczewiście zapadłego, i do zapisania na ten wyrok kontentowania się lub appelacyi, gdyż w razie nieuczynienia tey formalności w przeciągu czterech tygodni od daty ninieyszey dzieło odeszle się na Rewizyą do Sądu Głównego 2 Departamentu Grodzieńskiego. Dnia 26 oktobra 1826 roku.

Prezydent Sokołowicz.

Sędzia Wereszczaka.

Sędzia Franciszek Pietraszewski.

Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziemski Nowogrodzki.

Regent J. Płoński.

---

2 Ignacy Zawisza Marszałek i Prezydent b. Powiatu Kowienskiego przez 30 góro lat zajęty w Gubernii jak i w Powiecie posługą urzędowania w obywatelstwie, nadwerężył swóy fundusz i znaczne pozaciągał debita, za któremi niektórzy kredytorowie, korzystając z powolności, naliczywszy nad słuszność swe pretensye, obarczyć zamyslili fundusz, przez co drugim cierpliwszym procenta nawet nie mogłyby dochodzić. Nadto gdy zamiarem jest nie narażając na expensa processowe, ofiarować projekta do układow, przez które strony, ile massy wystarcza zaspokojonemi bydź mogą. Aby zatem cel takowy do skutku doprowadzić uprasza się wszystkich kredytorow pod jakimkolwiek bądź względem mających stosunki do majątku Ignacego Zawiszy b. Marszałka, w przeciągu trzech miesięcy, od dnia dzisieyszego przez się lub umocowanych Plenipotentow dowody raczyli w miescie Kownie Adwokatowi Jacunskiemu lub w Ignacogrodzie w tymże powiecie położonym zakommunikować, gdzie po skoncentrowaniu ogulnych pretensyow, projekta do układow będą zakommunikowane. Takowe oswiadczenie jako Plenipotent podpisuję.

Stanisław Gieysztor b. Sędzia Ziemski Powiatu Kowieńskiego.

Takowe wezwanie wolno drukować, swiadczę dnia 29 października 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

---

3 Oświadczenie imieniem W. JPana Frydrycha von Auer kupca Wileńskiego czyni się w rzeczy następney i oto: Iż ja August Depler Dzierżawca loteryi Warszawskiey, bilety dla rozdania na klassę czwartą loteryi 30 żałcych nadesłał. Poczém obżałowany Jakób Lichtensztyn nayprzód w Gazecie Kuryera Litewskiego biorących od niego billety i całą Publiczność zawiadomił, aby bilety na klassę czwartą brano u żałującego; poźniey pismem pod tytułem Listu otworzystego wyjaśniając, że on ma znaczne rachunki z Roznoszczykami i Grającymi, przyłączył regestr przez siebie sporządzony jakoby jemu zawiniający za billetami, z poruczeniem nie wprzódy dawania na tę czwartą klassę billetow, aż po odebraniu remanentow, żałujący widząc mylne obżałowanego w tym względzie postępowanie, zmuszonym jest przez ninieysze pismo objawić, że nayprzód jakie zachodziły rachunki między obżałowanym Lichtensztеynem a biorącymi u niego bilety, te bynaymniey do niego należeć nie mogą. Powtóre, że do robienia rachunku czy to z obżałowanym Lichtensztеynem, czy też z tymi którzy od niego billety na loteryą brali, żadnego od Pana Deplera niema poruczenia. Potrzecie, że tak awizacya w Gazecie, jako i pismo pod tytułem Listu otworzystego, doszły żałującego wtenczas, kiedy znaczna część billetow przysłanych, już wyprzedaną została. Poczwarte, że żałujący mając przesłane od Deplera bilety i po zawiadomieniu przez samegoż obżałowanego wszystkich grających, aby u żałującego brali one, pod żadnym pretextem zamitrężać ich wydawanie, a bardziey za remanenta zatrzymywać nie jest w stanie, zwłaszcza że i plan do loteryi klasyczney w paragrafie 13 za utrzymanie billetow naysurowiey broni, owszem wydanie ich za opłatą, naymocniey zapewnia. Popiąte, grający i biorący billety, ile się słyszeć zdarzyło, przysłanego regestru przez obżałowanego nie akceptując, owszem zaprzeczając ony, w zupełności rachunek, o bilety prosto z obżałowanym mieć przedsiębiorąc, z żałującym do tegoż rachunku przystępować nie chcą, kiedy zatém żałujący zadosyć uczynić żądaniu obżałowanego Lichtensztеyna nie widzi siebie zdolnym i mocnym; kiedy w żadne rachunki z biletow na czwartą klassą, z nikim wdawać się nie jest wstanie, lecz za gotowe pieniądze wydawać one musi; przeto zapisując takowe w Aktach Urzędowych oświadczenie one dla wiadomości obżał. Lichtensztеyna, przez woźnego jemu kommunikować postanawia. 1826 8bra 26 dnia

Fr. von Auer.

Roku 1826 mca 8bra 26 dnia. Przed aktami Ziemskiemi Ptu Wileń. stawając osobiscie W. JP. Leonard Antoniewicz ninieysze oświadczenie wpisać do protokułu podał i one w tymże protokule własnoręcznie podpisał.

Przyjąłem Jan Zienkowicz W. Z. Regent.

Roku 1826 mca 8bra 27 dnia. Woźny niżey wyrażony świadczę, iż kopią tego oświadczenia, z instancyi WJPana Frydrycha von Auer zaniesionego WJPanu Jakubowi Lichtensztеynowi podałem oczewiście w ręce w mieście Wilnie, o treści tegoż oświadczenia zawiadomiłem i opowiedziałem. Datt ut supra. Augustyn Jackowski Woźny ptu Wileń.

Roku 1826 mca oktobra 27 dnia przed aktami Grodzkiemi Ptu Wileń. stawając obecnie Woźny wyżey wyrażony relacyą podanego oświadczenia urzędowie zeznał.

Przyjąłem Regent Onufry Horodeński.

Dozwolono drukować 1 listopada 1826 roku Cenzor, Radca Kollegialny Symon Zukowski.

Wilno dnia 8. Listopada v. s. 1826 Roku.

3. Wypis z xiąg Ziemskich potocznych Powiatu Borysowskiego.

Roku 1826 miesiąca oktobra 12 dnia, przed Aktami Jego Imperatorskiey Mości Ziemskiemi Powiatu Borysowskiego, stanąwszy osobiście Ur. Celestyn Suszczyński Regent pozew do Akt podał, którego brzmienie takowe: MIKOŁAY Iszy Imperator Samowładnący całą Rossyą etc. etc. etc. pozew przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski za remissą Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu w majętności Haci w Gubernii Mińskiey w powiecie Borysowskim położoney, ostatecznie dnia 15 nowembra teraźnieyszego roku kontynuować się mający, z powodztwa JO. Xięcia Ignacego z Kozielska Puzyny Starosty Dziewieniskiego, Orderow Orła Białego i ś. Stanisława Kawalera, a mianowicie UUr. Jakubowi i Annie Malukiewiczom Regentom Sądow Dziśnieńskich, Stanisławowi Grafowi Judyckiemu Generałowi b. woysk pol.; Kazimierzowi i Zuzannie z Borsukow Kułakowskim Deputatom pttu Słuck., oraz Dominikowi Borsukowi Rottm. woysk Ross., Antoniemu Nowodworskiemu, Ignacemu Nowomieyskiemu b. Asserowi Sądu Niższego Ziem. pttu Bor., Xiędzu Mikołajowi Malenkiewiczowi b. Administratorowi Cerkwi Hackiey, Ignacemu Strutyńskiemu Generał Adjutantowi Króla Pols., Michałowi Wołczackiemu, Xięciu Karolowi Radziwille Porucz. woysk Rossyyskich, czyteż sukcessorom jego, pozostały po onym fundusz posiadającym, Stanisławowi Lichodziejewskiemu Rottm. Mińskiemu i sukcessorom jego, Jurjewiczowi, Antoniemu Węglińskiemu, Dominikowi Daraszewiczowi tkaczowi, Stanisławowi Budkiewiczowi, oraz starozakonnym Szymonowi Abramowiczowi, Belli matce Judku, i Jankielowi synom Josielowiczom mieszczanom Lepelskim, a mieszkańcom Czasznickim., Chaimowi Abramowiczowi, Morduchowi Leyzerowiczowi, Mowszy Zelikowiczowi, Chaimowi Hirszowiczowi; Izraelowi Benjaminowi, Jankielowi Boruchowiczowi, Mowszy Zelikowiczowi debitorom, udzielnie kredytorom, jako to: Teressie Zabłockiey, Xieni mniszek Benedyktynek Wileń., Załuskiey przełożoney Klasztoru Wizytek Wileń., Magdalenie z Xiążąt Puzynow Bielińskiey Prezydent. Sądu Głównego Wileń. 1go Depar., Alexandrowi i Krzysztofowi Xtom Puzynom Starościcom Dziewieniskim, Alexandrze z Xiążąt Puzynow Romerowey Marszałkowey pttu Trockiego w assystencyi właściwey, Maryannie z Garwackich Puzyniney Starościney Dziewień., Xiędzu Kajetanowi Mirkiewiczowi Gwardyanowi Xięży Franciszkanów Iwienickich, Anieli Podbereskiey przełożoney mniszek Bazylianek Miń., Xiędzu Bazylemu Rusieckiemu przełożonemu Xięży Bazylianów Ladzkich, Xiędzu Michałowi Szalickiemu przełożonemu domu missionarzów Smiłowickich, Angieli Zaleskiey Porucz. woysk pol. w assystencyi właściwey, Wilhelmowi Roszkowskiemu Sędziemu Gran. pttu Mińskiego, Xiędzu Grzegorzowi Karwowskiemu parochowi Wołmiańskiemu, Katarzynie i Maryannie Szczukównom w assystencyi właściwey opieki, Mikołajowi Heydukiewiczowi Sędziemu Gran. pttu Mińskiego, Xaweremu Zawiszy Regentowi, Dubowikowi, Janowi Kuczukowi Deputatowi, Annie Politańskiey i jey sukcessórom, Wasilewskiey prezbiterowey Kamieńskiey, Andrzejowi i Zmitrokowi Wolskim, Maciejowi Lubieńskiemu Sędziemu Gran. pttu Dziśnień., Tarankiewiczowi siedlarzowi i obywatelowi miasta Mińska, staroz. Wulfowi Hirszowiczowi kupcowi Mińskiemu. Xiędzu Prowincyałowi Prowincyi Litew. Bazyliańskiey, niemniey dalszym kredytorom i różnego tytułu pretensorom mieniąc i odwołując się do zapisanego w roku 1824 decembra 19 dnia oświadczenia, taxę i exdywizyą zapowiadającego, do dekretu remmissyynego i za onym dekretu pierwszo zjazdowego Sądu exdywizorskiego w roku teraźnieyszym maja 14 dnia w majętności Haci ogłoszonego, toż do dalszych dowodów, czasu sprawy przed Sądem złożyć się mających, a w szczególności zaś wynosi się oto: iż obżałni WW. zakredytowawszy u żałłgo deltra nie mało summy, oraz z innych źrzódeł zostawszy dłużnemi, kiedy w terminach zakryślonych nieuiściliście się a mianowicie, obżałni Jakub i Anna Malukiewiczowie za czterma obligacyynemi dokumentami idq. za jednym daty 1822 marca 15 dnia rubli srebrnych 1000, za drugim z terminem oddania w roku 1824 marca 8 dnia rubli srebr. 1,100, za trzecim z terminem opłaty w roku 1825 marca 8 dnia rubli srebr. 1,100, za czwartym daty 1822 apryla 11 dnia rubli srebr. 321, Stanisław Judycki za obligiem daty 1824 rubli srebr. 200, Kułakowscy za obligiem 1823 marca 16 dnia rubli srebrnych 2,702, starozakonni Szymon Abramowicz Bella, matka Judka i Jankiel synowie Josielowiczowie za obligacyynym dokumentem w roku 1807 decembra 27 dnia wydanym, i dekretem ultymarnym w Magistracie Lepelskim otrzymanym ulegitimowanym rubli srebr. 300, obżałny Antoni Nowodworski za obligiem 1822 oktobra 12 dnia rubli srebrnych 20, Ignacy Nowomieyski za kartą 1822 maja 2 dnia rubli srebr. 20, Xiądz Mikołay Malenkinowicz b. administrator Cerkwi Hackiey za kartą daty 1817 apryla 23 dnia rubli srebr. 12, obżałny Ignacy Strutyński przysądzonych dekretem oczewistym exdywizyi Bietza kupca Wileń. w roku 1808 septembra 21 dnia nastałym złotych pol. 5,647 czyli rubli sr. 547 kopiejek 5, obżałny Michał Wołczacki za téműe dekretem rubli srebr. 474, podobnież za tym dekretem na zeszłym Xięciu Karolu Radziwille rubli srebr. 1,442, Dominik Doraszewicz za kartą datty 1810 marca 20 dnia rubli srebr. 20, obżałny Budkiewicz za dekretem oczewistym w roku 1799 nowembra 7 nastałym czer. złot. 300, obżałny Stanisław Lichodziejewski za dekretem oczewistym exdywizyi Ziembinskiey obowiązany byłeś każdorocznie żałłmu opłacać po rubli srebrnych 12, lecz przez lat trzy nie płaciłeś, przez co oprócz obowiązku opłaty należney summy na peny kontrewencyyne zasłużyłeś, obżałny Jurjewicz za kartą datty 1803 marca 8 dnia rubli srebr. 12, Antoni Węgliński za kartą 1810 apryla 3 rubli srebrnych 22 kop. 50. starozakonni Chaim Abramowicz za obligiem 1809 apryla 30 dnia rubli srebr. 57, Morduch Leyzerowicz za obligiem 1814 maja 11 dnia rubli sreb. 100, Mowsza Zelikowicz za obligiem 1808 augusta 4 dnia rubli srebr. 332, Chaim Hirszowicz

za obligiem 1819 apryla 11 rubli srebr. 80, Izrael Bejaninowicz za kartą 1809 februar. 8 dnia rubli srebr. 23 kopiejek 25, Jankiel Morduchowicz rubli srebr. 17 kop. 70, Mowsza Zelikowicz za kartą datty 1808 nowembra 29 rubli srebr. 23, z powodu zatém takiey nieakuratności WW. żałtcy delator nie był wstanie uiszczenia się przed swojemi wierzycielami, tém więcey kiedy w czasie pobytu nieprzyjacielskiego woyska żałtcy prawie wszystko postradał, zmuszonym tedy został oświadczyć cały swóy fundusz na satysfakcyą swych wierzycieli, i w tém objekcie otrzymał w Sądzie Głównym Mińskim 2go Departamentu remmissę, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski determinującą; jakowy Sąd dnia 10 maja ad fundum majętności Haci zjechawszy i czynność pierwszemu zjazdowi właściwą ułatwiwszy, na oczewistą i ostateczną rozprawę termin powtórnego swojego zjazdu na dzień 15sty nowembra zakreślił, do jakowego żałtcy powoławszy wszystkich swoich kredytorow i debitorow, niemniey różnego tytułu pretensorow przychodzi i prosi, ante omnia: 1mo wszelkich dowodow ze strony żałtgo złożyć się mających zatwierdzenia; 2do summ od różnych Ichmościow należnych z wypadającemi procentami sądzenia, i onych między kredytorami żałtgo w miarę ich należnościow rozdzielenia; 3tio sched dożywociu żałtgo uległych przy żałtcym stosownie do brzmienia dokumentu zostawienia; 4to folwarkow Ostaszewa przez Malukiewicza, a Łomszyna przez Kułakowskich i Borsuka nabytych bez opłaty umówioney summy, na satysfakcyą ogólną przeznaczenia; 7mo załatwiwszy wszystkie żądania żałtgo do Sądu przenieść się mające, przeciwne jeśliby były od determinacyi prawa odstępne znikczemnienia, i naostatek wszystkiego tego załatwienia co z porządku prawa i sprawiedliwości wypadać będzie, z wolną poprawą tey, lub wyniesienia inney żałoby. U tego pozwu relacya woznieńska poniżey suscepta z podpisem Regenta następnie wyrażają się. Roku 1826 miesiąca septembra, woźny niżey wyrażony świadczę, iż tego pozwu kopii sześć z nim zgodnych z sprawie JO. Xięcia Ignacego Puzyny Starosty Dziewieniskiego Orderow Orła Białego i ś. Stanisława Kawalera, jedną na dniu 27mym W. JPani Wasilewskiey oczewisto w ręce, drugą dnia 29 JPanu Janowi Kuczukowi Deputatowi, trzecią JPanu Andrzejowi Wolskiemu, czwartą JPani Annie Politańskiey, piątą W. JPanu Xaweremu Zawiszy Regentowi Wołkowyskiemu oczewisto w ręce, szóstą JOO. Xiążętom Krzysztofowi i Alexandrowi Puzynom Starościcom Dziewieniskim w majętności Haci w powiecie Borysowskim położoney, przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski ostatecznie dnia 15 nowembra w majętności Haci sądzić się mający w datach powyższych popodawałem, a udzielnie dalszym osobom w ninieyszym pozwie wyrażonym w powiecie Borysowskim i Gubernii Mińskiey osiadłości niemającym kopią do drzwi sądowych dnia 30 tegoż septembra przybiwszy w mieyscu publicznym o tém ogłosiłem, i o rozprawie bydź mającey zawiadomiłem dat jako wyżey. Melchior Sawicki woźny powiatu Borysowskiego.

Roku 1826 oktobra 2 dnia, przed Aktami Jego Imperatorskiey Mości Ziemskiemi pttu Borysowskiego stanąwszy osobiście JPan Woźny wyż wyrażony takowy kwit swóy relacyyny podanego pozwu ustnie zeznał, przyjąłem Michał Hryniewski Regent Ziemski pttu Borysow., który to pozew po podaniu do Akt jest w xięgi Ziemskie potoczne powiatu Borysowskiego przyjęty i wpisany, a z nich i ten wypis teyże daty pod pieczęcią Skarbową Ziemską tegoż powiatu stronie jest wydan.

Zgodno z autentykiem i xięgami Michał Hryniewski Regent Ziem. Pttu Borysow.

Dozwala się drukować. Wilno 23 października 1826 roku. Cenzor, Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

---

5. Sąd Exdywizorski massy funduszow Jana Dragatta Starosty Streypun. za urzędowym obwieszczeniem w Gazecie Kuryera Litewskiego opublikowanym, na dniu 4 8bra roku teraź. do domu niegdyś Kończowskiego w Mieście Wilnie pod N. 736 leżącego kompletnie zjechawszy, dzieło konkursowe z porządku uprzednich postanowień kontynuować rozpoczął, gotowość stronom do odbywania produktow i dalszych pojaśnień zalecił, ku czemu do usposobienia się stronom użyczając czasu, sądownictwo do dnia 12 9bra roku ninieyszego odroczył; w tym zaś terminie że przystąpi do kontynuowania i bez przerwy tą czynnością zaymować się będzie, oraz wzięcie sprawy do namowy dnia 20 9bra tegoż roku zamierza. O czém strony tak pretensorowie, jako też i debitorowie wspomnioney massy wiedząc, iżby przed wzięciem do namowy jawili się i objaśnienia z dowodami składali, pod nieuchronną amissyą, oraz przysądzeniem na rzecz massy poszukujących się summ, ninieyszym zawiadamia. 1826 8bra 28 dnia.

Stanisław Ciołek Drzewicki Prezydujący Exdyw.
Romuald Chrzczonowicz Sędzia.
Karol Koziełł Sędzia Grodz. Ptu Wileńskiego i Exdywiz.

---

3 Michał Zaleski b. Podkomorzy ptu Rosieńskiego massy funduszow i interessow JO. Xczki Stefanii Radziwiłłówny Freyliny dworu Nayjaśnieyszych Cesarzowych Wszech Rossyy Jeneralny Prokurator, zapozwałem przed Sąd Kommissyi na urządzenie interessow Radziwiłłowskich wolą Naywyższą ustanowiony w mieście Guberńskim Wilnie działanie swe odbywający, WW. Izabelę matkę, Alexandra i Henryka synow, Julii i Wiktoryi córek w assystencyi Opieki Kochanowiczów sukcessorów Bazylego Bazylewicza Kochanowicza b. Rachmistrza w Skarbie Radziwiłłowskim, przez żałobę r. 1826 8bra 30, wyniesioną i w Aktach Kommissyi zeznaną, po dekrekach 1817 8bra 5 na ugodzie sprawę zapisującym, r. 1825 7bra 1 niestannym, Xbra 22 dnia adcytacyą obżałnych wskazującym i 1826 8bra 29 powtórnym kontumacyynym, o warowanie mieysca stanności, o podniesienie mocą Imiennego Ukazu r. 1817 apryla 10 wyszłego rachunków 1815 aug. 30 z JW. Chodźką a 1816 junii 30 z JW. Norwidem pozawieranych, o skasowanie pretensyi przez Bazylego Bazylewicza Kochanowicza do massy o f. 35,659 gr. 12 zastosowaney, jako na płonnych dowodach wspartey i uspokojoney, o sądzenie dla massy przeborow z procentami i expensami prawnemi i o dalsze prośby żałobami objęte. Ponieważ o mieyscu stałego pomieszkania pozwanych Kochanowiczów nie wiadomo, przez ninieyszą awizacyą o takowém zapozwie uwiadamiam.

Michał Zaleski Prokurator Massy.

Dozwala się drukować. Wilno 2 listopada 1826 roku, Cenzor Symon Zukowski.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N 134.

Wilno dnia 8 Listopada v. s. 1826 Roku.

1. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiey Mości Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym Maryannie Boharewiczowey Sędziney pod assystencyą opieki, Janowi, Leonardowi, i Sylwestrowi braci Cydzikom; Szukscie Sędziemu, Zebrowskiey z dokładem opieki, Brygidzie z Chmielewskich Swiętorzeckiey Marszał. Ptu Mins. w assystencyi męża, Karolowi Stacewiczowi Doktorowi, Sylwestrowi Janiszewskiemu Podkom. Wileyskiemu, Wincentemu Borsukowi adwokatowi, Pannie Anastazyi Kapuścińskiey z dokładem opieki, Barbarze Kamińskiey Podczaszyney Lidzkiey, sukcessorom Hilarego Szemesza b. Sędziego Ihumen., Siwickiemu, Ignacemu Tukalowi Sędziemu Gran. Lidzkiemu, sukcessorom Anny Kałusowskiey Szambel., Wacławowi Klukowskiemu Regentowi Sądu Glgo Wilen. 2go Depart., Janowi Mokrzeckiemu Adwokatowi Sądu Glgo Wilen., Janowi Bielewiczowi Pisarzowi Rosien., Ildefonsowi Demontowiczowi Regentowi Sądu Glgo Wilen., Dominikowi Zywicy Adwokatowi subselliow Min., Józefowi Wołodźkowi Sędziemu w stopniu Nowosielsk ego, Antoniemu Marcinowskiemu Regentowi Gran. Wiley., Jerzemu Haciskiemu Porucz., Teressie Galimskiey wespół z potomstwem płci oboiey, Mikołajowi Haydukowiczowi Sędziemu Gran. Min., Xiędzu Bonawenturze Łobacewiczowi Plebanowi Ilskiemu, Xdzu Michałowi Pleme Prokuratorowi Seminaryum Min. i prowizorom w rzeczy tegoż Seminaryum, Teofili Kościuszkównie przełożoney i całemu zgromadzeniu Benedyktynek Nieświżskich, Starozakon. Jankielowi Abramowiczowi Polakowi Kupcowi Min., Michałowi Frankowi Stolarzowi kredytorom, niemniey Olimpii Hrabiance Przezdzieckiey z dokładem prawney opieki, Mikołajowi Paszkowskiemu Adwokatowi Sądów Gł. Min., Jerzemu Kobylińskiemu Tytular. Sowietnikowi, nieletniemu Ludwikowi Wołodkowiczowi Marszałkowiczowi pod assystencyą oyca, Janowi Dematta i jego żenie Oleszkiewiczom Kollegskim Registratorom, Antoniemu Paszkowskiemu Sędziemu Gran. Min., Michałowi Sawickiemu, Maciejowi Strokowskiemu, Karolowi Jackowskiemu Donataryuszom zeszłego Wincentego Wołodkowicza Podkom. Wiley., Piotrowi Sutowiczowi Sędziemu Gran. Wiley., Czaplińskiemu, Katarzynie Oleszkiewiczowey, Mikuliczowi Sekretarzowi, Matusewiczowi, Piotrowi Aramowiczowi, Tomaszowi Swiderskiemu, Michałowi i Gasprowi Golejewskim, Puderni lub w stopniu jego zostającym, Maciejowskiemu, sukcessorom Jurcewicza, Kapitanowey Tyryon zawiniającym do massy summy bankowe jakoteż Monarsze podatki i rekrutczyznę z ich sched należne a przez dziedzica wypłacone, pozew edyktalny do oczewistey rozprawy przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski skutkiem remissy Sądu Glgo Mins. 2go Depart., rezolucyow Sądu Exdywiz. w dobrach Illii od dnia 27 nowembra roku idącego sądzić się mający, z instancyi Urodz. Stanisława Radziszewskiego b. Marszałka Ptu Wileys. sukcessora po zeszłym Wincentym Wołodkowiczu, przy odwołaniu się do testamentowey dyspozycyi tegoż Wołodkowicza w roku 1823 nowembra 21 dnia sporządzoney, do Cessyi od Ur. Karola Hrabi Brzostowskiego wydaney, do oświadczeń, wynaszanych pozwow, do uzyskanych wyroków, w Sądzie Gł. Min. 2go Depart., jakoteż w pierwszozjazdowym Exdyw., oraz dalszych dowodow w oczewistey rozprawie złożyć się mających, a w szczególności wynosi się oto: iż zeszły ś. p. Wincenty Wołodkowicz Podkom. Wileyski posiadając dobra ziemne Ościukowicze, Illę, i Pohrebiszcze, dekretem Exdywizyi Łazdunskiey, przez Sąd Glny Litewsko Wilen, na dziedzictwo wydzielone, a częścią po swey matce drogą sukcessyi dostałe, w ciągu życia swojego, nie tylko znacznym kredytem one obarczył, lecz następnie przed zeyściem swoim z tego świata roku 1823 nowembra 21 dnia stanowiąc testamentową dyspozycyą, i przez onąż żałgo oraz Ur. Karola Hrabię Brzostowskiego mianując sukcessorami ogólnego swojego funduszu, do ogromney massy długów na nim hippotekowanych, nowych jeszcze ciężarów dodał i dwakroć sto tysięcy złł. spełna na donacye dla wielu osób przeznaczył, a do uczynienia tak kredytorom jako też i donataryuszom należytey, stosownie do praw i możności satysfakcyi, sukcesorow swych zobowiązał. Uzupełniając przeto wolę antecessora żałoy po nabyciu części od Ur. Hrabi Brzostowskiego, stawszy się jedynym właścicielem dóbr po zeszłym Wołodkowiczu pozostałych, i przez sporządzoną intromissyą objąwszy do swojey dziedziczney possesyi, miał zamiar uspokoić każdego w należności z intrat z dóbr tychże majętności przychodzących, lecz gdy dostarczenie gotowych pieniędzy na spłatę wszystkich wierzycieli i donataryuszow, w dzisieyszych karystyynych czasach, codziennie stawało się niepodobnym, żałcy przeto nie znaydując innego sposobu załatwienia obowiązków z testamentu zeszłego Wołodkowicza na siebie spłynionych, prócz oddania dobr odłużonych, na taxę i exdywizyą, przez zapisane oświadczenie majętność Illę z miasteczkiem, folwark Pohrebiszcze, dobro Osciukowicze, ze schedą od Pokempinowicza nabytą, w Wileyskim ptcie położone, tudzież schedę zeszłego Wołodkowicza Marszał. Gubern. Min. wydzieloną, w Min. ptcie znaydującą się, słowem wszelką po zeszłym Wołodkowiczu pozostałość na taxę, i exdywizyą poświęcił, z zachowaniem dla siebie prawa sukcedowania, tey restancyi jaka po uspokojeniu wszystkich długow okazać się może; w tym przedmiocie za adcytowawszy wszystkich obżałnych przed Sąd Glny Min. 2go Depart., kiedy znaydował że przynieść się mogące zaprzeczenie przeciwko uznaniu taxy i exdywizyi staćby się mogło przewłoką ukończenia żądanego dzieła, znosząc więc one, dla uczynienia dogodności wierzycielom w pozyskaniu rychleyszey satysfakcyi, wypadło zawrzeć układ i część majątku Osciukowicz obżałmu Tukale pierwoprawem zastawnym zawiedzionego, na wieczność odprzedać, aby tym sposobem znosząc wszelkie niedogodnoście, jednych wierzycieli uspokoić gotówką, drugim przez ustąpienie z zastawney possesyi Osciukowicz, otworzyć większość funduszu dla dogodnieyszego pomieszczenia się w lokacie, co też sami wierzyciele i donataryusze znając bydź lepszym w przyysiu po remissę przez swoje zgodzenie się zaakceptowaliście, a Sąd Glny Min. 2go Depart., takowe to jednanie stron wyrokiem swoim 1826 marca 18 ferowanym, determinując Sąd Exdywizorski, zaapprobował; przewodnictwem pomie-

nioney remissy zebrany Sąd Exdywizorski w dobrach Illii ułatwiwszy przedwstępne czynnoscie swego Sądu, co do administracyi, pomiary i inwentacyi dobr konkursowi uległych, komportacyą zadeterminował, w powtórnym zaś terminie, wizyą gruntow odbył, i o tem przez Gazetę Kuryera Litewskiego interessowane strony zawiadamiając, dzień 27 nowembra roku idącego 1826 na ostateczny rozbior dzieła exdywizyynego przeznaczył, chcąc przeto żałcy dokładnie ze wszystkiemi obżałmi obliczyć się, widzi siebie bydź obowiązanym do zaadcytowania wszystkich wierzycieli, donataryuszow i pretensorow, oraz wezwania do stanności dla odebrania wydziału za należność każdemu przychodsącą, zarazem też aby zwiększyć fundusze exdywizyi podlegające, obżałnych debitorow jako zawiniających do massy za opłacone za nich summy bankowe, podatki i rekrutczyzny, powołuje przed Sąd Exdywizorski w prozbach: nadewszystko dowodów wszelkich ze strony żałgo składających się approbaty, poczem od zrealizować się mających dla wierzycieli należności uczynionych nadpłat, tak przez zeszłego Wołodkowicza jako też i żałgo w kapitale i procentach potrącenia; po jakowym wzajemnym obliczeniu się pozostających summ obżałnych wierzycieli i donataryuszów na wydziałach ziemnych w taxie wieczystey na piątym procencie podług warunkow remissy zalokowania, z wydzielonych sched każdemu kredytorowi wszystkich opłat i powinności zaskutecznić nakazania, wykazać się mających summ na obżałnych debitorach sądzenia, i pro bono massy kredalney policzenia; dla niestawających w Sądzie Exdywizorskim wierzycieli, donataryuszow, i pretensorow, skutkiem remissy nastałych rezolucyow, i zaszłych awizacyow utraty rzeczy zakreślenia, i poszukiwać oney wzbronienia. Nakoniec restancyi funduszu po uspokojeniu, ciężarow pokazać się mającego skutkiem testamentu zeszłego Wołodkowicza i Cessyi Karola Brzostowskiego, przy własciciełstwie żałgo w jednym obrębie zostawienia, niemniey summ funduszowych gdy z potrzeby wypadnie na inną hipotekę dogodnieyszą przeniesienia, w ostatku folwarku Skobierca stosownie do nastałych uprzednich dekretów bez zachowniecznie od dalszych dóbr na Exdywizyą poswięconych oddzielenia, niemniey decydowania o co w sprawie prosszonym będzie.

Roku 1826 miesiąca oktobra 26 dnia. Woźny świadczę iż tego pozwu kopie z ninieyszym autentykiem zgodne, z instancyi JW. Stanisława Radziszewskiego b. Marszałka Ptu Wileyskiego, po JWW. i WW. Wierzycieli, donataryuszow, i debitorow zeszłego Podkomorzego Wołodkowicza wyniesionego jako to: Sylwestrowi Janiszewskiemu Podkomor Wiley., Mikołajowi Paszkowskiemu Adwokatowi Sądów Głgo Min, Antoniemu Paszkowskiemu Sędziemu Gran. Min., Michałowi Sawickiemu, Wincentemu Borsukowi Adwokatowi, Dominikowi Zywicy, Janowi Dematta i żenie Oleszkiewiczom, Maciejowi Strokowskiemu, oczewisto w ręce popodawałem; dalszym zaś, Maryannie Boharewiczowey Sędziney, Janowi, Leonardowi i Sylwestrowi braci Cydzikom Szukscie Sędziemu, Zebrowskiey, Brygidzie z Chmielewskich Swiętorzeckiey Marsz. Minskiey, Karolowi Stacewiczowi Doktorowi, Pannie Anastazyi Kapuscińskiey, Barbarze Kamińskiey Podczaszyney Lidzkiey, sukcessorom Hilarego Szemesza, Siwickiemu, Ignacemu Tukale Sędziemu Gran. Lidzkiemu, sukcessorom Anny Kołusowskiey, Wacławowi Klukowskiemu Regen. Sądow Gł. Wilen., Janowi Mokrzeckiemu Adwokatowi Sądów Gł. Wilen., Janowi Bielewiczowi Pisarzowi Rosien., Ildefonsowi Domontowiczowi Regent. Sądow Gł. Wilen., Józefowi Wołodźkowi Sędziemu, Antoniemu Marcinowskiemu Regent. Gran. Wiley., Jerzemu Haciskiemu Porucz., Teressie Galimskiey wespoł z potomstwem płci obojey, Mikołajowi Haydukowiczowi Sędziemu Gran. Min., Xdzu Bonawenturze Łobacewiczowi Plebanowi Ilskiemu, Xdzu Michałowi Plenie Prokuratorowi Seminaryum, Teofili Kościuszkównie przełożoney i całemu zgromadzeniu Benedyktynek Nieswiżskich, Starozakon. Jankielowi Abramowiczowi Polakowi, Michałowi Frankowi Stolarzowi, Olimpii Hrabiance Przezdzieckiey z dokładem prawney opieki, Jerzemu Kobylińskiemu Tytular. Sowietnikowi i Kawal., Ludwikowi Wołodkowiczowi Marszałkowiczowi, Karolowi Jackowskiemu, Piotrowi Sutowiczowi Sędziemu Gran. Wiley., Czaplińskiemu, Katarzynie Oleszkiewiczowey, Mikuliczowi Sekretarzowi, Matusewiczowi, Piotrowi Aramowiczowi, Tomaszowi Swiderskiemu, Michałowi i Gasprowi Golejewskim, Poderni lub w stopniu jego zostającym, Maciejewskiemu, sukcessorom zeszłego Jurcewicza, Kapitanowey Tyryon, do drzwi Sądowych w miescie powiatowym Wileyce przed Sąd Taxatorsko Exdyw. w dobrach Illii od dnia 27 nowembra roku idącego sądzić się mający przybiłem, i do stanności przed Sądem Exdywizor przez trzykrotną awizacyą Kuryera Litewskiego wezwałem. Datt. ut supra.

Jan Dunin Siemaszko Woźny Ziemski Ptu Wileygo i Exdywizor.

Roku 1826 oktobra 28 dnia. Przed aktami Jego Imperatorskiey Mości Ziemskiemi Ptu Wileyskiego stawając osobiście JP. Woźny Jan Siemaszko relacyą takowego pozwu urzędownie zeznał. Przyjąłem i zgodziłem z księgami świadczę Wincenty Kiersnowski Ziemski Ptu Wileyskiego Regent.

Dozwolono drukować 5 listopada 1826 roku Cenzor S. Zukowski.

---

4 W Xięgarni Józefa Zawadzkiego w Wilnie, znaydują się następne dzieła, świeżo drukiem ogłoszone.

1. Euzebiusza Słowackiego dzieło z pozostałych rękopismów ogłoszone Tom IV, zawierający: Poezye własne i przekłady tom jeden in 8vo str. 364 1826 srebrem . . r. 1. Kop. 20
   z przesłaniem pocztą . . . . 1. — 40
   (Całe dzieło Słowackiego we czterech tomach . . . . R. sr. 5. R. 70
   z przesłaniem pocztą . . — 6. — 70)
2. Prawidła Wymowy i Poezyi wyjęte z dzieł Euzebiusza Słowackiego jeden tom in 8vo str. 334. 1826 . . . . 40 kop.
   z przesłaniem pocztą . . . . 60 —
3. Proces Cywilny Litewski, staraniem i pracą Alexandra Korewickiego Magistra oboyga praw, jeden tom in 8vo w dużym formacie 1826 . . . . 1 kop. 20
   z przesłaniem pocztą . . . . 1 — 50
4. Nowy Słownik francuzko-polski, pomnożony zbiorem wyrazow naukowych i technicznych, dwa tomy in 8vo: Tom 1 str. 458, Tom 2gi str. 371 w dużym formacie, na każdey stronie mieści się 106 wierszy. 1826 R. 2 —
   z przesłaniem pocztą . . . . . . 2 k. 50
   (Poźnieyszy rozbiór powyższego Słownika pokaże jego wartość, teraz tylko na jego zaletę powiemy, że w języku polskim, tak kompletnego nie mieliśmy Dykcyonarza francuzko-polskiego).